



Brüsszel, 2021. október 25.
(OR. en)

12847/21

**Intézményközi referenciaszám:
2018/0168(COD)**

**CODEC 1322
EF 308
ECOFIN 977
SURE 35
PE 99**

TÁJÉKOZTATÓ

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE a gépjármű-felelősségbiztosításról és a biztosítási kötelezettség ellenőrzéséről szóló, 2009. szeptember 16-i 2009/103/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról – Az Európai Parlament első olvasatának eredménye (Strasbourg, 2021. október 18–21.)

I. BEVEZETÉS

Az EUMSZ 294. cikkének rendelkezéseivel, valamint az együttdöntési eljárás gyakorlati vonatkozásairól szóló közös nyilatkozattal¹ összhangban a Tanács, az Európai Parlament és a Bizottság több alkalommal is nem hivatalosan egyeztetett annak érdekében, hogy e javaslat tárgyában az első olvasat során megállapodás szülessen.

Ezzel összefüggésben Dita Charanzová (Renew, CZ) előadó a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság nevében benyújtotta a fent említett irányelvjavaslatra vonatkozóan a 61. módosítást, a jogalkotási állásfoglalásra vonatkozóan pedig a 62. módosítást, amely a Bizottság nyilatkozatait tartalmazza. Ezekről a módosításokról a fent említett nem hivatalos egyeztetések során megállapodás született.

¹ HL C 145., 2007.6.30., 5. o.

II. SZAVAZÁS

A 2021. október 21-i szavazás alkalmával a plenáris ülés elfogadta a fent említett irányelvjavaslatra vonatkozó megegyezéssel módosítást (61. módosítás), valamint a jogalkotási állásfoglalás-tervezetre vonatkozó 62. módosítást. Egyéb módosítás elfogadására nem került sor. Az így módosított bizottsági javaslat képezi a Parlament első olvasatban elfogadott álláspontját, amely az e tájékoztató mellékletében található jogalkotási állásfoglalásában² szerepel.

A Parlament álláspontja megfelel az intézmények között korábban létrejött megállapodás tartalmának. A Tanácsnak ezért készen kell állnia a Parlament álláspontjának jóváhagyására.

A jogalkotási aktus ezt követően a Parlament álláspontjának megfelelő szövegezéssel kerülne elfogadásra.

² A jogalkotási állásfoglalásban szereplő parlamenti álláspont ezen változatában jelölve vannak a bizottsági javaslat módosításaiból eredő változtatások. A bizottsági javaslatba beillesztett szövegrészek *félkövér, dőlt* betűvel szedve jelennek meg. A törölt szövegrészeket „■” szimbólum jelöli.

P9_TA(2021)0433

Gépjármű-felelősségbiztosítás *I**

Az Európai Parlament 2021. október 21-i jogalkotási állásfoglalása a gépjármű-felelősségbiztosításról és a biztosítási kötelezettség ellenőrzéséről szóló, 2009. szeptember 16-i 2009/103/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2018)0336 – C8-0211/2018 – 2018/0168(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2018)0336),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 114. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C8-0211/2018),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2018. szeptember 19-i véleményére³,
 - tekintettel az illetékes bizottság által az eljárási szabályzat 74. cikkének (4) bekezdése alapján jóváhagyott ideiglenes megállapodásra és a Tanács képviselőjének 2021. június 28-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
 - tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére és a Jogi Bizottság véleményére (A8-0035/2019),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot⁴;
 2. tudomásul veszi a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatát;
 3. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát másik szöveggel váltja fel, azt lényegesen módosítja vagy lényegesen módosítani kívánja;

³ HL C 440., 2018.12.6., 85. o.

⁴ Ez az álláspont lép a 2019. február 13-án elfogadott módosítások helyébe (HL C 449., 2020.12.23., 586. o.).

4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2021. október 21-én került elfogadásra a gépjármű-felelősségbiztosításról és a biztosítási kötelezettség ellenőrzéséről szóló **2009/103/EK irányelv módosításáról szóló (EU) 2021/... európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére⁵,

rendes jogalkotási eljárás keretében⁶,

⁵ HL C 440., 2018.12.6., 85. o.

⁶ Az Európai Parlament 2021. október 21-i álláspontja.

mivel:

- (1) A gépjármű-felelősségbiztosítás különösen fontos az európai polgárok számára, legyenek akár biztosítottak, akár egy *balesetből eredően esetlegesen károsultak*. A gépjármű-felelősségbiztosítás a biztosítók számára szintén nagy jelentőséggel bír, mivel az az Unióban a nem életbiztosítási piac fontos szegmensét képezi. A gépjármű-felelősségbiztosítás *jelentős* hatással van a személyek, áruk és járművek szabad mozgására, *és ennek következtében a belső piacra is*. Ezért a pénzügyi szolgáltatások terén az uniós fellépés egyik kulcsfontosságú célkitűzése a gépjármű-felelősségbiztosítás belső piacának megerősítése és egységesítése.

- (2) 2017-ben a Bizottság elvégezte a 2009/103/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁷ működésének – így többek között az említett irányelv eredményességének, hatékonyságának és más uniós szakpolitikákkal való összhangjának – értékelését. Az értékelés arra a következtetésre jutott, hogy a 2009/103/EK irányelv összességében jól működik és a legtöbb aspektusa tekintetében nem szorul módosításra. Ugyanakkor négy olyan terület került meghatározásra, amelyek tekintetében célzott módosítások lennének indokoltak: a biztosító fizetéseképtelensége esetén a **balesetek károsultjainak** nyújtott kártérítés, a biztosítási fedezet kötelező legkisebb összegei, a járművek biztosításának tagállamok általi ellenőrzése, és a biztosítottak **kártörténeti** igazolásainak új biztosító általi felhasználása. ***E négy területen kívül a következőket, nevezetesen a szállított gépjárműveket, a gépjármű által vontatott pótkocsi részvételével bekövetkezett baleseteket, a gépjármű-felelősségbiztosítási független ár-összehasonlító eszközöket, valamint az információs központokat és károsultaknak nyújtandó tájékoztatást is olyan területekként azonosították, amelyek tekintetében célzott módosítások lennének indokoltak. Továbbá a 2009/103/EK irányelv egyértelműbbé tétele érdekében adott esetben helyénvaló az említett irányelvben az „injured party” („károsult”) szinonimájaként használt „victim” (a magyar változatban: „károsult”) kifejezést az „injured party” vagy adott esetben „party injured” („károsult”) kifejezéssel helyettesíteni, a megfelelő módosítások révén. E módosítások kizárólagos célja az irányelvben használt terminológia harmonizálása, és azok nem minősülnek érdemi változtatásnak.***

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/103/EK irányelve (2009. szeptember 16.) a gépjármű-felelősségbiztosításról és a biztosítási kötelezettség ellenőrzéséről (HL L 263., 2009.10.7., 11. o.).

- (3) *A 2009/103/EK irányelv hatálybalépése óta számos új motoros meghajtású járműtípus került a piacra. Ezek közül néhány kizárólag elektromos motorral működik, némelyikük segédberendezéssel. Ezeket a járműveket figyelembe kell venni a „gépjármű” fogalmának meghatározásakor. E fogalommeghatározásnak az ilyen gépjárművek általános jellemzőin, különösen legnagyobb tervezési sebességükön és nettó tömegükön kell alapulnia, és úgy kell rendelkeznie, hogy csakis a kizárólag mechanikus meghajtású járművekre vonatkozik. A fogalommeghatározást a gépjármű kerekeinek számától függetlenül kell alkalmazni. A fogalommeghatározásnak nem kell kiterjednie a mozgáskorlátozott személyek általi használatra szánt kerekesszékekre.*

- (4) *Azokat a könnyű elektromos járműveket, amelyekre nem terjed ki a „gépjármű” fogalma, ki kell zárni a 2009/103/EK irányelv hatálya alól. Ugyanakkor az említett irányelv egyetlen rendelkezése sem akadályozhatja meg a tagállamokat abban, hogy nemzeti jogukban az általuk meghatározandó feltételek mellett előírják a gépjármű-felelősségbiztosítást minden olyan szárazföldi motoros berendezés tekintetében, amely nem tartozik a „gépjármű” irányelv szerinti fogalommeghatározásába, és amelyre következésképpen az említett irányelv nem ír elő ilyen biztosítást. Az említett irányelv nem akadályozhatja a tagállamokat abban sem, hogy nemzeti jogukban rendelkezzenek arról, hogy a bármely egyéb motoros berendezés által okozott balesetek károsultjai a 4. fejezetben meghatározottak szerint a tagállam kártérítési szervezetéhez fordulhassanak. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy úgy döntsenek, hogy amennyiben a területükön lakóhellyel rendelkező személyek egy másik olyan tagállamban szenvednek kárt ilyen egyéb motoros berendezés által okozott balesetben, amelyben a gépjármű-felelősségbiztosítás nem kötelező ezen motoros berendezés esetében, akkor az említett személyek a lakóhelyük szerinti tagállam 4. fejezetben meghatározott kártérítési szervezetéhez fordulhassanak. A tagállamok kártérítési szervezetei számára lehetővé kell tenni, hogy kölcsönös megállapodást kössenek arról, hogy ilyen helyzetekben hogyan fognak együttműködni.*

- (5) ■ Az Európai Unió Bírósága közelmúltbeli határozataiban, nevezetesen a Vnuk⁸, a Rodrigues de Andrade⁹ és a Torreiro¹⁰ ügyekben hozott ítéletekben egyértelművé tette a „gépjárművek használata” fogalom jelentését. A Bíróság egyértelművé tette különösen azt, hogy a gépjárművek rendszerint szállítási eszközként szolgálnak, az ilyen jármű jellemzőitől függetlenül, illetve azt, hogy az ilyen gépjárművek használata kiterjed a gépjármű minden olyan használatára, amely összeegyeztethető szállítási eszközként való szokásos funkciójával, függetlenül a gépjármű által használt terep jellemzőitől, és attól, hogy az álló helyzetben van-e vagy mozog. ***A 2009/103/EK irányelv nem alkalmazandó, ha a baleset időpontjában az ilyen gépjármű szokásos funkciója „nem szállítási eszközként való használat”. Ez a helyzet állhat fenn akkor, ha a gépjárművet nem az említett irányelv 3. cikkének első bekezdése értelmében használják, mivel szokásos funkciója például „ipari vagy mezőgazdasági energiaforrásként történő használat”. A jogbiztonság érdekében célszerű ezt az ítélkezési gyakorlatot a 2009/103/EK irányelvben tükrözni a „gépjárműhasználat” fogalmának bevezetésével.***

⁸ A Bíróság C-162/13. sz., Vnuk ügyben 2014. december 4-én hozott ítélete, ECLI:EU:C:2014:2146.

⁹ A Bíróság C-514/16. sz., Rodrigues de Andrade ügyben 2017. november 28-én hozott ítélete, ECLI:EU:C:2017:908.

¹⁰ A Bíróság C-334/16. sz., Torreiro ügyben 2017. december 20-én hozott ítélete, ECLI:EU:C:2017:1007.

- (6) *Egyes gépjárművek kisebb méretűek, és ezért más gépjárművekhez képest kevésbé valószínű, hogy jelentős személyi sérülést vagy anyagi kárt okoznának. Aránytalan lenne, és nem volna időtálló, ha ezekre is kiterjedne a 2009/103/EK irányelv hatálya. Az említett irányelv hatályának kiterjesztése e gépjárművekre továbbá aláásná az újabb járművek, például a nem kizárólag mechanikus erővel hajtott elektromos kerékpárok elterjedését és az innováció ösztönzése ellen hatna. Továbbá nincs elegendő bizonyíték arra vonatkozóan, hogy az ilyen, kisebb méretű járművek ugyanolyan nagyságrendben okoznának károsultakkal járó balesetet, mint más járművek, például a személygépkocsik vagy teherautók. A szubszidiaritás és az arányosság elvével összhangban az uniós szintű követelményeknek ezért csak azokra a járművekre kell vonatkozniuk, amelyeket a 2009/103/EK irányelv gépjárműként határoz meg.*
- (7) *A gépjármű-felelősségbiztosításnak alapelveként a tagállamok minden területén ki kell terjednie a balesetekre. Egyes tagállamok azonban rendelkezéseket hoztak azon gépjárművekre vonatkozóan, amelyeket kizárólag olyan területeken használnak, ahová korlátozott a belépés. E tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy korlátozott mértékben eltérjenek a 2009/103/EK irányelv 3. cikkétől azon korlátozottan megközelíthető területek tekintetében, ahová illetéktelen személyek nem léphetnek be, például helyspecifikus területek, valamint a kikötőkben és repülőtereken használt berendezések elhelyezésére szolgáló területek tekintetében. Az ilyen eltéréseket bevezető tagállamnak megfelelő intézkedéseket kell hoznia annak biztosítására, hogy az ilyen gépjárművek által okozott kárért kártérítést fizessenek.*

- (8) *A tagállamok számára azt is lehetővé kell tenni, hogy ne írjanak elő kötelező gépjármű-felelősségbiztosítást olyan járművek esetében, amelyek közutakon való használatát nemzeti jogukkal összhangban nem engedélyezték. E tagállamoknak mindazonáltal meg kell tenniük a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy az ilyen gépjárművek által okozott kárért kártérítést fizessenek, kivéve, ha az adott tagállam úgy dönt, hogy a 2009/103/EK irányelv 10. cikkétől eltér az ilyen gépjárművek által okozott azon károk megtérítése tekintetében is, amelyeket olyan, a nyilvánosság elől elzárt területen okoztak, ahová a belépés a nemzeti jogszabályaik alapján jogilag vagy fizikailag korlátozott. A 10. cikktől való ilyen eltérés alkalmazandó azokra a gépjárművekre, amelyek tekintetében valamely tagállam úgy határozott, hogy eltér a biztosítási kötelezettségtől, mivel e gépjárművek számára a nemzeti jogával összhangban nem engedélyezi a közutakon való használatot, még akkor is, ha az ilyen járművekre vonatkozó biztosítási kötelezettség a 2009/103/EK irányelv 5. cikkében előírtak szerinti más eltérés hatálya alá is tartozhat.*

- (9) *Egyes tagállamokban hatályban vannak olyan rendelkezések, amelyek a gépjárműveknek a személyi sérülés vagy anyagi kár szándékos okozására szolgáló eszközként való használatára vonatkoznak. Adott esetben a legsúlyosabb bűncselekmények esetében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy folytassák azon joggyakorlatukat, hogy az ilyen károkat kizárják a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításból, vagy visszafizettessék a károsultaknak kifizetett biztosítási kártérítés összegét az említett sérülésért vagy kárért felelős személyekkel. Annak érdekében azonban, hogy ne csökkenjen a 2009/103/EK irányelv által biztosított védelem, az ilyen joggyakorlatot csak akkor szabad megengedni, ha egy tagállam biztosítja, hogy ilyen esetekben a károsultak a 2009/103/EK irányelv szerinti kártérítéshez a lehető legközelebb álló módon részesüljenek kártérítésben. Amennyiben a tagállam nem ír elő olyan alternatív kártérítési mechanizmust vagy biztosítékot, amely a károsultak számára a 2009/103/EK irányelv szerinti kártérítéshez a lehető legközelebb álló módon biztosítja a kártérítést, az ilyen károkat az említett irányelvnek megfelelően kell fedezni.*

- (10) *A tagállamok nem alkalmazhatják a 2009/103/EK irányelvet a gépjárművek használatára a nemzeti joguknak megfelelően lehetővé tett gépjárműsport-rendezvények és -tevékenységek során, beleértve a futamokat és versenyeket, valamint a többek között a sebességgel, megbízhatósággal vagy készségekkel kapcsolatos edzést, tesztelést és bemutatókat is. Az ilyen mentesített tevékenységeket korlátozottan megközelíthető és körülhatárolt területen kell végezni oly módon, hogy a rendes forgalom, a lakosság és a tevékenységhez nem kapcsolódó felek ténylegesen vagy potenciálisan ne közlekedhessenek az igénybe vett útvonalon. Az ilyen tevékenységek általában magukban foglalják a kijelölt gépjárműsport-utakon vagy útvonalakon, valamint a közvetlen közelben lévő területeken, például a biztonsági területeken, a boxkiállásra szolgáló területeken és garázsokban végzett tevékenységeket, ahol a balesetek kockázata sokkal nagyobb, mint a rendes utakon, és ahová illetéktelen személyek nem léphetnek be.*

- (11) *A gépjárműsport-rendezvényekre és -tevékenységekre vonatkozó kivétel csak akkor alkalmazható, amennyiben a tagállam biztosítja, hogy a rendezvény vagy tevékenység szervezője vagy bármely más fél rendelkezik egyéb biztosítással vagy biztosítékkal, amely kiterjed a harmadik feleknek – köztük a nézőknek és más, közelben tartózkodó személyeknek – okozott károkra, de nem szükségszerűen fedezi a részt vevő járművezetőket és gépjárműveiket érő károkat. Amennyiben a szervezők vagy más felek a mentesség feltételeként nem kötöttek alternatív biztosítási vagy biztosítéki szerződést, a kárt – a részt vevő járművezetőket és járműveiket ért kár esetleges kivételével – a 2009/103/EK irányelvvel összhangban kell fedezni.*
- (12) *A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a nemzeti jogukkal összhangban megengedett és az említett mentességre jogosult gépjárműsport-rendezvények és tevékenységek során a károsultak a kárért a 2009/103/EK irányelv szerinti kártérítéshez a lehető legközelebb álló módon kapjanak kártérítést.*

- (13) *Gyártásuk és szállításuk során a gépjárművek nem rendelkeznek szállítási funkcióval, és nem tekinthetők a 2009/103/EK irányelv 3. cikkének első bekezdése értelmében használatban lévő járműveknek. Ha azonban egy tagállam úgy dönt, hogy a 2009/103/EK irányelv 28. cikkének (1) bekezdése értelmében nem alkalmazza ezen járművekre a gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó követelményt, akkor az ezen gépjárművek által okozott esetleges károk fedezésére vállalati felelősségbiztosítást kell kötni.*

- (14) *Jelenleg számos tagállam nemzeti jogszabályai a biztosítási kötelezettséget a 2009/103/EK irányelv 3. cikke első bekezdésének értelmében vett gépjárműhasználatához kötik. Ezekben a tagállamokban a gépjárműhasználat csak akkor megengedett, ha a gépjárművet nyilvántartásba vették. E tagállamok jogszabályai előírják, hogy a gépjárműnek gépjármű-felelősségbiztosítással kell rendelkeznie a gépjármű aktív nyilvántartásba vétele és a 2009/103/EK irányelv 3. cikkének első bekezdése értelmében vett használata során. Ezért az említett tagállamok nem írják elő a biztosítási fedezetet olyan gépjárművek használata esetén, amelyeket tartósan vagy ideiglenesen töröltek a nyilvántartásból, mert például múzeumban vannak, restaurálás alatt állnak, vagy mert egyéb okokból, pl. idényszerű használat miatt, hosszabb ideig nem használják őket. Ezeknek a tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk annak biztosítására, hogy a 2009/103/EK irányelv alapján rendelkezésre álló kártérítéssel összhangban kártérítést fizessenek a területükön és más tagállamok területén az említett irányelvben meghatározott, az irányelv 3. cikkének első bekezdése értelmében használt gépjárművek által okozott kárért.*

- (15) *Jelenleg egyes tagállamok – amelyekben a gépjárműhasználatra vonatkozó felelősségbiztosítás kötelezettsége nem kapcsolódik a gépjármű nyilvántartásba vételéhez – a nemzeti jogukkal összhangban nem követelik meg a forgalomból hivatalosan kivont gépjárművek kötelező gépjármű-felelősségbiztosítását. A forgalomból való ilyen hivatalos kivonásra példa az illetékes hatóságnak vagy az illetékes hatóság feladatait ellátó más kijelölt félnek küldött értesítés, vagy egyéb ellenőrizhető fizikai intézkedés megtétele. Ezeknek a tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk annak biztosítására, hogy a 2009/103/EK irányelv alapján rendelkezésre álló kártérítéssel összhangban kártérítést fizessenek a területükön és más tagállamok területén ilyen gépjárművek által okozott kárért.*
- (16) A tagállamoknak jelenleg tartózkodniuk kell olyan gépjárművek biztosításának ellenőrzésétől, amelyek szokásos üzemben tartási helye egy másik tagállam területén található, vagy amelyek szokásos üzemben tartási helye harmadik ország területén található, és amelyek egy másik tagállam területéről lépnek a területükre. Az új technológiai fejlesztések – *például az automatikus rendszámfelismerést lehetővé tévő technológia* – lehetővé teszik a járművek biztosításának ellenőrzését a járművek megállítása – és így a személyek szabad mozgásának akadályozása – nélkül. Ezért célszerű lehetővé tenni a járművek biztosításának említett ellenőrzését, de csak akkor, ha az megkülönböztetésmentes, szükséges és arányos, az adott nemzeti területen alkalmazott olyan általános ellenőrzési rendszer részét képezi, *amelynek keretében az ellenőrzéseket végző tagállam területén szokásos üzemben tartási hellyel rendelkező gépjárműveket is ellenőrzik*, és nem szükséges hozzá a jármű megállítása.

- (17) Azon tagállamoknak, amelyek olyan rendszer létrehozását választják, amelynek keretében a kezelt személyes adatokat – mint például a rendszámfelismerő technológia alapján előállított adatokat – utólagosan esetlegesen más tagállamokkal oszthatják meg, jogszabályban kell lehetővé tenniük a biztosítás nélküli gépjárművezetéssel szembeni fellépés céljára a személyes adatok kezelését az érintettek jogainak, szabadságainak és jogos érdekeinek biztosítására irányuló megfelelő intézkedések meghatározása mellett. Az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹¹ rendelkezései alkalmazandók a személyes adatok biztosítás nélküli gépjárművezetéssel szembeni fellépés céljára történő kezelésére. A tagállamok jogszabályainak meg kell határozniuk mindenekelőtt a konkrét célt, hivatkozniuk kell a vonatkozó jogalapra, meg kell felelniük a vonatkozó biztonsági követelményeknek és tiszteletben kell tartaniuk a szükségesség, az arányosság és a célhoz kötöttség elvét, továbbá arányos adatmegőrzési időszakot kell meghatározniuk. Ezenfelül a személyes adatok beépített védelmének és alapértelmezett védelmének elvét valamennyi olyan adatkezelési rendszerre vonatkozóan alkalmazni kell, amelyet a tagállamok jogszabályainak keretében dolgoznak ki és használnak.
- (18) *Ezen alapelveknek megfelelően a tagállamok nem őrizhetik meg a kizárólag a biztosítás ellenőrzésének kezelése céljából kezelt adatokat annál hosszabb ideig, mint amennyi annak megállapításához szükséges, hogy egy gépjármű rendelkezik-e érvényes biztosítási fedezettel. Ha a járműről megállapítják, hogy érvényes biztosítással rendelkezik, úgy az ellenőrzéssel kapcsolatos összes adatot törölni kell. Ha az ellenőrző rendszer nem képes megállapítani, hogy a gépjármű rendelkezik-e biztosítással, az adatok csak korlátozott időtartamig őrizhetők meg, amely nem haladhatja meg a biztosítási fedezet meglétének ellenőrzéséhez szükséges napok számát. Azon gépjárművek esetében, amelyek nem rendelkeznek érvényes biztosítással, észszerű előírni, hogy az ezzel kapcsolatos adatokat mindaddig megőrizzék, amíg az esetleges közigazgatási vagy bírósági eljárásokat lefolytatják, és a járműre vonatkozóan érvényes biztosítást kötnek.*

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

- (19) A 2009/103/EK irányelv jelenleg különböző referencia-időpontokat határoz meg a biztosítási fedezet legkisebb összegének időszakos újraszámítására vonatkozóan a különböző tagállamokban, amely az adott tagállamtól függően a biztosítási fedezet legkisebb összegei közötti eltéréseket eredményez. A károsultak azonos szintű minimális védelmének Unión belüli biztosításához harmonizálni kell az említett legkisebb összegeket, és be kell vezetni egy egységes felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezést, az Eurostat által közzétett harmonizált fogyasztói árindexet használva referenciaértékként, valamint az ilyen felülvizsgálatot szabályozó és az egységes időkeretet meghatározó eljárási szabályokat.

- (20) A közlekedési balesetek *következtében károsultak* hatékony és eredményes védelme megköveteli, *hogy ezek a károsultak jogosultak legyenek kártérítést igényelni a lakóhelyük szerinti tagállamban, továbbá arra, hogy kérelmükre észszerű időn belül választ kapjanak. Megköveteli továbbá, hogy az említett károsultak, amennyiben kárigényük megalapozott*, minden esetben az általuk elszenvedett személyi sérüléseknek, illetve anyagi károknak *megfelelő összegű* kártérítésben részesüljenek, tekintet nélkül arra, hogy a felelős fél biztosítója fizetőképese-e vagy sem. Ezért a tagállamoknak létre kell hozniuk vagy fel kell hatalmazniuk egy szervezetet, amely elsődleges kártérítést nyújt a területükön lakóhellyel rendelkező károsultaknak, és amely jogosult a felelős fél járművének biztosítási kötvényét kiállító *fizetéseképtelen* biztosító *székhelye* szerinti tagállam ugyanezen célból létrehozott vagy felhatalmazott szervezetétől követelni az említett kártérítés megtérítését. *Amennyiben egy tagállam már rendelkezik kártalanítási rendszerrel, lehetővé kell tenni a tagállam számára, hogy a továbbiakban is megengedje annak működését.*

- (21) *A biztosító különböző módokon válhat fizetéseképtelenné, például csőd jelentése miatt, a kötelezettségei teljesítésének elmulasztása miatt miután a székhelye szerinti tagállamban lemondott az engedélyéről, vagy amiatt, hogy engedélyét visszavonták vagy a tevékenységét megtiltó határozat született. Amennyiben végzés vagy határozat születik a csődeljárás vagy felszámolási eljárás megkezdésére, a végzést vagy határozatot nyilvánosságra kell hozni. A biztosító székhelye szerinti tagállamban a biztosító fizetéseképtelensége esetén a károsultak kárának megtérítésére létrehozott vagy felhatalmazott szervezetnek tájékoztatnia kell az összes többi tagállam ilyen szervezetét az említett végzésről vagy határozatról.*

- (22) *A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy károsult lakóhelye szerinti tagállamban a biztosító fizetéseképtelensége esetén a károsultak kárának megtérítésére létrehozott vagy felhatalmazott szervezetnek az eljárás valamennyi szakaszában hatásköre legyen tájékoztatást kérni a többi érintett szervezettől, hatóságtól és érdekelt féltől, tájékoztatni őket és tájékoztatást kapni tőlük, továbbá együttműködni velük. Az ilyen információknak elegendőnek kell lenniük ahhoz, hogy az információ címzettje legalább általános képet kapjon a helyzetről. Ez az információ fontos annak biztosításához, hogy a károsult kárát megtérítő szervezet a kártérítés kifizetése előtt önállóan vagy valamennyi érintett féllel együtt a nemzeti jogszabályok értelmében meggyőződhessen arról, hogy a biztosító már kártalanította-e a kártérítés igénylőjét a kárigénye tekintetében. Az e szervezethez benyújtott kárigény akár át is adható a biztosítónak további vizsgálat vagy döntés céljából, amennyiben az eljárásra vonatkozó nemzeti jog ezt előírja. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a szervezet részletesebb tájékoztatást kérjen és kapjon a konkrét kárigényektől.*

- (23) *A megtérítési rendszer nem sértheti a károsultak kártérítési összességére tekintetében alkalmazandó jogot. Ugyanazokat az elveket kell alkalmazni a kárigényekre, függetlenül attól, hogy a biztosító fizetőképessé vagy fizetéseképtelen. A felelős fél biztosítási kötvényét kibocsátó biztosító székhelye szerinti tagállam szervezetének észszerű időn belül teljesítenie kell a kifizetést annak a tagállamnak a szervezete számára, amelynek területén a károsult lakóhellyel rendelkezik, azt követően, hogy a biztosító székhelye szerinti tagállam szervezete a károsult lakóhelye szerinti tagállam szervezete által a károsult részére teljesített kifizetés tekintetében megtérítés iránti igényt kap.*
- (24) *A kárigények kezelésének különböző szakaszaitól, a károsultak részére teljesített kifizetésektől és a különböző szervezetek megtérítési eljárásaitól függően előfordulhat, hogy a biztosító fizetéseképtelensége esetén a károsultak kárának megtérítésére létrehozott vagy felhatalmazott szervezetek között teljesítendő kötelezettségek állnak fenn. A jogok átszállásának a kártérítést először kifizető szervezettől a másik tagállam szervezete felé kell történnie, ahogy a szervezetek felé teljesítendő megtérítés folyamata előrehalad. Ezért a károsultat a balesetet okozó személlyel vagy annak biztosítójával szemben megillető jogoknak – annyiban, amennyiben ez a szervezet kártérítést nyújtott az elszenvedett kárért, és azt még nem térítették meg – át kell szállniuk a szervezetre. A károsultnak a balesetet okozó szerződő vagy más biztosított személlyel szembeni jogai azonban nem szállnak át az említett szervezetre, amennyiben a szerződő vagy biztosított személy felelősségét a fizetéseképtelen biztosító fedezné az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban. A jogok egyes tagállamok által előírt ezen átszállását valamennyi más tagállam köteles elismerni.*

- (25) *A biztosító fizetéseképtelensége esetén a károsultak hatékony és eredményes védelmének biztosítása érdekében a tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk annak biztosítására, hogy a károsultak kártérítéséhez szükséges pénzeszközök a kártérítési kifizetések esedékességekor rendelkezésre álljanak. A szubszidiaritás elvével összhangban az említett intézkedéseket a székhely szerinti tagállamnak kell meghatározni nemzeti szinten. Ugyanakkor meg kell felelniük az uniós jognak és különösen az olyan elveknek, mint a lex specialis és a lex posterior. Annak elkerülése érdekében, hogy indokolatlan és aránytalan teher nehezedjen a biztosítókra, amennyiben egy tagállam pénzügyi hozzájárulásra kötelezi a biztosítókat, ezeket a hozzájárulásokat csak az adott tagállam által engedélyezett biztosítóktól kell beszedni. Ez nem érinti azon egyéb feladatok finanszírozását, amelyek a biztosító fizetéseképtelensége esetén a károsultak kárának megtérítésére létrehozott vagy felhatalmazott szervezetre ruházhatók.*

- (26) *Annak biztosítása érdekében, hogy a biztosító fizetéseképtelensége esetén a károsultak kártérítésére vonatkozóan az ezen irányelvben előírt követelményeket hatékonyan végrehajtsák, az e feladattal megbízott szervezeteknek törekedniük kell arra, hogy megállapodást kössenek a feladataikról és kötelezettségeikről, valamint a megtérítési eljárásokról. Amennyiben az ezen irányelv hatálybalépésétől számított 24 hónapon belül nem születik ilyen megállapodás, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az ilyen szervezetek megtérítéssel kapcsolatos eljárási feladatainak és kötelezettségeinek meghatározására vonatkozóan.*
- (27) *A biztosító fizetéseképtelensége esetén a károsultak számára biztosítani kell a jogot arra, hogy kártérítést igényeljenek a lakóhelyük szerinti tagállam valamely szervezetétől, többek között akkor is, ha a lakóhelyük szerinti tagállamtól eltérő tagállamban bekövetkezett balesetek következtében szenvednek kárt. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az ilyen károsultak kártérítésének feladatát egy új szervezetre vagy egy már létező szervezetre bízzák, ideértve a 2009/103/EK irányelv 24. cikke alapján létrehozott vagy kijelölt kártérítési szervezetet is. A tagállamok számára lehetővé kell tenni azt is, hogy a biztosító fizetéseképtelensége esetén a lakóhelyük szerinti tagállamban bekövetkezett balesetek károsultjai, illetve a lakóhelyük szerinti tagállamtól eltérő tagállamban bekövetkezett balesetek károsultjai kártérítésének feladatát egyetlen szervezetre bízzák. A lakóhelyük szerinti tagállamtól eltérő tagállamban kárt szenvedett személyek esetében emellett fontos biztosítani az információcserét és az együttműködést a 2009/103/EK irányelv 24. cikke alapján valamennyi tagállamban létrehozott vagy kijelölt kártérítési szervezetekkel és a kárrendezési megbízottakkal.*

- (28) *A tagállamok a 2009/103/EK irányelv alapján létrehozhatnak vagy felhatalmazhatnak egynél több kártérítési szervezetet, ami potenciálisan megnehezítheti a károsultak számára, hogy azonosítsák azt a szervezetet, amelyhez kárigényüket be kell nyújtaniuk. Az egynél több kártérítési szervezetet létrehozó vagy felhatalmazó tagállamoknak ezért biztosítaniuk kell, hogy a károsultak oly módon férjenek hozzá a kártérítés igénylésének lehetséges módjaira vonatkozó lényeges információkhoz, hogy könnyen megérthessék, melyik szervezethez kell fordulniuk.*
- (29) *Szállított gépjárművek esetén lehetővé kell tenni, hogy a felelősségbiztosításért felelős személy választhasson, hogy gépjármű nyilvántartásba vétele szerinti tagállamban, vagy – a gépjármű szállításának a vevő általi elfogadásától kezdődően kezdődő harmincnapos időtartamig – a rendeltetési hely szerinti tagállamban köt-e biztosítást, még akkor is, ha a gépjárművet a rendeltetési tagállamban hivatalosan nem vették nyilvántartásba. A gépjármű nyilvántartásba vétele szerinti tagállam információs központja, és ha ettől eltér, a rendeltetési hely szerinti tagállam információs központja, valamint minden egyéb érintett tagállam információs központja, köztük azon tagállamé, amelynek területén a baleset bekövetkezett, vagy a károsult lakóhelye szerinti tagállamé, együtt kell, hogy működjenek annak biztosítása érdekében, hogy a szállított gépjárműre vonatkozó, a 2009/103/EK irányelv 23. cikkének megfelelően birtokukban lévő szükséges információ rendelkezésre álljon.*
- (30) *Az olyan pótkocsik részvételével bekövetkezett balesetek esetében, amelyekre a vontatógépjárműtől eltérő felelősségbiztosítást kötöttek, a károsultnak képesnek kell lennie a kárigény benyújtására a pótkocsi biztosítójával szemben, amennyiben a nemzeti jog úgy rendelkezik. Kérelemre a károsult számára lehetővé kell tenni, hogy a pótkocsi biztosítójától információt kapjon a vontatógépjármű biztosítójának azonosságáról, vagy amennyiben a pótkocsi biztosítója nem tudja azonosítani a vontatógépjármű biztosítóját annak ellenére, hogy ennek érdekében észszerű erőfeszítéseket tett, a 2009/103/EK irányelv 10. cikkében előírt kártérítési mechanizmusról.*

- (31) Az új biztosítási szerződések megkötése során a kártörténet elismerésének elősegítése érdekében lehetővé kell tenni a biztosítókkal új biztosítási szerződést kötni szándékozó biztosítottak korábbi kártörténeteinek egyszerű hitelesítését. A **kártörténeti** igazolások ellenőrzésének és hitelesítésének egyszerűsítése érdekében fontos, hogy azok tartalma és formátuma azonos legyen az összes tagállamban. Ezenfelül azok a biztosítók, amelyek a gépjármű-felelősségbiztosítási díjak megállapításánál figyelembe veszik a **kártörténeti** igazolásokat, nem tehetnek különbséget az állampolgárság alapján, vagy kizárólag a biztosított korábbi lakóhelye szerinti tagállam alapján. **Ezenkívül a biztosítóknak a más tagállamból származó kártörténeti igazolást a belföldi kártörténeti igazolással egyenértékűként kell kezelniük, és a más tagállamból származó ügyfelekre minden olyan kedvezményt alkalmazniuk kell, amelyre egy egyébként azonos feltételekkel rendelkező másik belföldi ügyfél jogosult lenne, beleértve a tagállam nemzeti joga által előírt kedvezményeket is, például a „bonus-malus” kedvezményeket. A tagállamok részére továbbra is lehetőséget kell biztosítani, hogy „bonus-malus” rendszerekre vonatkozó nemzeti jogszabályokat fogadjanak el, mivel az ilyen rendszerek nemzeti jellegűek, határokon átnyúló elemek nélkül, és így a szubszidiaritás elvének megfelelően az ezekkel kapcsolatos döntéshozatalnak tagállami jogkörben kell maradnia.** Ahhoz, hogy a tagállamok ellenőrizhessék, hogy a biztosítók **figyelembe veszik-e a kártörténeti** igazolásokat, és ha igen, milyen módon, a biztosítóknak közzé kell tenniük a kártörténet biztosítási díjak számításához történő felhasználására vonatkozó politikájuk **általános áttekintését. Az (EU) 2016/943 európai parlamenti és tanácsi irányelv¹² sérelme nélkül a biztosítók nem kötelesek közzétenni bizalmas üzleti adatokat, például a díjszabásra vonatkozó részletes szabályokat.**

¹² *Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/943 irányelve (2016. június 8.) a nem nyilvános know-how és üzleti információk (üzleti titkok) jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával és felfedésével szembeni védelemről (HL L 157., 2016.6.15., 1. o.).*

- (32) A 2009/103/EK irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a *kártörténeti* igazolás *formájára* és *tartalmára* vonatkozóan a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek¹³ megfelelően kell gyakorolni.
- (33) *A tagállamoknak képesnek kell lenniük olyan eszközök tanúsítása mellett dönteni, amelyek lehetővé teszik a fogyasztók számára, hogy összehasonlítsák a 2009/103/EK irányelvben meghatározott feltételeknek megfelelő gépjármű-felelősségbiztosítást nyújtó szolgáltatók árait, díjait és fedezeteit. Megfelelő tanúsítás esetén az ilyen eszközöket „független gépjármű-felelősségbiztosítási ár-összehasonlító eszközöknek” lehet nevezni. A tagállamok számára lehetővé kell tenni hatóságok által működtetett, nyilvános ár-összehasonlító eszközök létrehozását is.*

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (34) *Amennyiben a nemzeti jog alapján baleseti jegyzőkönyvet kell készíteni – biztosítva a károsult azon jogát, hogy az illetékes hatóságoktól megkapja a baleseti jegyzőkönyv egy példányát –, a kárigények zökkenőmentes kezelése érdekében fontos, hogy a károsult időben kézhez kapja ezt a jegyzőkönyvet.*
- (35) Annak biztosítása érdekében, hogy **a gépjármű-felelősségbiztosítási fedezet** legkisebb összegei ■ idővel ne veszítsenek értékükből, a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el ezen ■ legkisebb összegeknek a változó gazdasági helyzet függvényében történő kiigazítására.
- (36) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak az ezen irányelvben foglalt felhatalmazáson alapuló elfogadásakor különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban¹⁴ megállapított elvekkel összhangban kerüljön sor. Így különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

¹⁴ *HL L 123., 2016.5.12., 1. o.*

- (37) A **2009/103/EK** irányelv működése értékelésének részeként a Bizottságnak nyomon kell követnie az **említett** irányelv alkalmazását, figyelembe véve a károsultak számát, a határokon átnyúló fizetéseképtelenségi ügyek miatti fizetési késedelmekből származó fennálló követelések összegét, a biztosítási fedezet tagállamokban alkalmazott legkisebb összegét, a határokon átnyúló forgalomhoz kapcsolódóan a biztosítás nélküli gépjárművezetés miatt felmerülő követelések összegét és a **kártörténeti** igazolásokkal kapcsolatos panaszok számát.
- (38) *Ezenkívül a Bizottságnak jelentést kell készítenie, amelyben értékeli a biztosító fizetéseképtelensége esetén a károsultak kárának megtérítésére létrehozott vagy felhatalmazott kártérítési szervezetek működését, egymással való együttműködését és finanszírozását. A jelentést adott esetben jogalkotási javaslatnak kell kísérnie.*

- (39) *Továbbá annak biztosítása érdekében, hogy a 2009/103/EK irányelv továbbra is betöltse célját, azaz védelmet nyújtson a gépjárműbalesetek potenciális károsultjai számára, a Bizottságnak nyomon kell követnie és felül kell vizsgálnia az említett irányelvet a technológia fejlődésének fényében, ideértve a vezető nélküli és részben vezető nélküli gépjárművek növekvő mértékű használatát. A Bizottságnak meg kell vizsgálnia a biztosítók által használt azon rendszereket is, amelyekben a biztosítási díjakat befolyásolják a biztosítottak kártörténeti igazolásai. Ezenkívül a Bizottságnak értékelnie kell a biztosítások határokon átnyúló ellenőrzéséhez használt információcsere-rendszerek hatékonyságát.*
- (40) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a közlekedési balesetek károsultjai számára az egész Unióban azonos szintű minimális védelem biztosítását, a biztosítók fizetéseképtelensége esetén a károsultak védelmének biztosítását, **valamint az Unió belső határait átlépő biztosítottakkal szemben a biztosítók által a kártörténeti igazolások tekintetében alkalmazott egyenlő bánásmód biztosítását** a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban hatásaik miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az EUSZ 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

- (41) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával¹⁵ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (42) A 2009/103/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

¹⁵ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

1. cikk

A 2009/103/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk **a** a következőképpen módosul:

a) az 1. pont helyébe a következő szöveg lép:

„1. »gépjármű«:

a) minden, szárazföldön, kizárólag mechanikus erővel működtetett, de nem sínen közlekedő gépjármű, amelynek:

i. legnagyobb tervezési sebessége meghaladja a 25 km/h-t; vagy

ii. legnagyobb nettó tömege meghaladja a 25 kg-t, és legnagyobb tervezési sebessége a 14 km/h-t;

b) minden, az a) pontban említett gépjárművel együtt használandó pótkocsi, akkor is, ha nincs a gépjárműhöz kapcsolva.

Az a) és b) pont sérelme nélkül a kizárólag mozgáskorlátozott személyek általi használatra szánt kerekesszékes járművek nem minősülnek az ezen irányelvben említett gépjárműveknek;”

b) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„1a. »gépjárműhasználat«: **egy gépjármű** ■ bármely használata, amely **a baleset időpontjában** összeegyeztethető **a gépjármű azon rendeltetésével, hogy szállítási eszközként szolgáljon**, függetlenül a gépjármű jellemzőitől és attól, hogy a gépjárművet milyen terepen használják, valamint attól, hogy az álló helyzetben van-e vagy mozog;”

c) (a magyar változatot nem érinti);

d) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„8. »székhely szerinti tagállam«: a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv* 13. cikke 8. pontjának a) alpontjában meghatározott, székhely szerinti tagállam.

* Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Solvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).”

2. *A 3. cikk a következőképpen módosul:*

a) *az első bekezdés helyébe a következő szöveg lép:*

„Az 5. cikkre is figyelemmel minden tagállam időben megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a saját területén szokásosan üzemben tartott gépjármű használatát biztosítás fedezze.”;

b) *a szöveg az első bekezdés után a következő bekezdéssel egészül ki:*

„Ez az irányelv nem alkalmazandó a gépjárműveknek egy adott tagállamban egy korlátozottan megközelíthető és körülhatárolt területen, gépjárműsport-rendezvények és -tevékenységek – többek között futamok, versenyek, edzés, tesztelés és bemutatók – során történő használatára, amennyiben a tagállam biztosítja, hogy a tevékenység szervezője vagy bármely más fél kötött egyéb biztosítási vagy biztosítéki szerződést, amely kiterjed a harmadik feleknek – köztük a nézőknek és más, közelben tartózkodó személyeknek – okozott károkra, de nem szükségszerűen fedezi a részt vevő gépjárművezetőket és gépjárműveiket érő károkat.”

3. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

A biztosítás ellenőrzése

- (1) A tagállamok tartózkodnak az olyan gépjárművek felelősségbiztosításának ellenőrzésétől, amelyek szokásos üzemben tartási helye valamely másik tagállam területén található, vagy amelyek szokásos üzemben tartási helye harmadik ország területén található, és másik tagállam területéről lépnek területükre.

Mindazonáltal a tagállamok végezhetnek a biztosításra vonatkozó ellenőrzést, feltéve, hogy az mentes a hátrányos megkülönböztetéstől, szükséges és az elérendő céllal arányos, és

- a) olyan ellenőrzés részeként végzik, amely nem kizárólag a biztosítás ellenőrzésére irányul; vagy
- b) az adott nemzeti területen alkalmazott általános ellenőrzési rendszer részét képezi, ***amelynek keretében az ellenőrzést végző tagállam területén szokásos üzemben tartási hellyel rendelkező gépjárműveket is ellenőrzik***, és ahhoz nem szükséges a gépjármű megállítása.

- (2) Az adatkezelőre alkalmazandó tagállami jog alapján a személyes adatok kezelhetők, amennyiben ez a gépjárműveknek a szokásos üzemben tartási helyük szerinti tagállamtól eltérő tagállamban történő, biztosítás nélküli használatával szembeni fellépés céljából szükséges. Az említett jognak összhangban kell lennie az (EU) 2016/679 *európai parlamenti és tanácsi* rendelettel*, továbbá az érintett jogainak és szabadságainak, valamint jogos érdekeinek védelme érdekében megfelelő intézkedéseket kell meghatároznia.

Az említett tagállami intézkedéseknek mindenekelőtt meg kell határozniuk az adatkezelés pontos célját, hivatkozniuk kell a vonatkozó jogalapra, meg kell felelniük a vonatkozó biztonsági követelményeknek és tiszteletben kell tartaniuk a szükségesség, az arányosság és a célhoz kötöttség elvét, továbbá arányos adatmegőrzési időszakot kell megállapítaniuk. A kizárólag a biztosítás ellenőrzése céljából e cikk alapján kezelt személyes adatok csak addig őrizhetők meg, amíg azokra szükség van az említett cél eléréséhez, és amint ez megvalósult, azokat teljes egészében törölni kell. Ha a biztosítás ellenőrzése során megállapítják, hogy egy gépjármű rendelkezik a 3. cikk szerinti kötelező biztosítással, úgy az adatkezelőnek azonnal törölnie kell ezeket az adatokat. Ha az ellenőrzés során nem sikerül megállapítani, hogy a gépjármű rendelkezik-e a 3. cikk szerinti kötelező biztosítással, az adatok csak korlátozott időtartamig őrizhetők meg, amely nem haladhatja meg a biztosítási fedezet meglétének ellenőrzéséhez szükséges napok számát.

** Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).”*

4. *Az 5. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:*

„(3) Azon gépjárművek tekintetében, amelyeket a forgalomból ideiglenesen vagy véglegesen kivontak és használatukat megtiltották, a tagállamok eltérhetnek a 3. cikktől, feltéve, hogy a nemzeti joggal összhangban hivatalos közigazgatási eljárást vagy más ellenőrizhető intézkedést vezettek be.

Az ilyen eltérést alkalmazó tagállamok biztosítják, hogy az első albekezdésben említett gépjárműveket ugyanúgy kezeljék, mint azokat a gépjárműveket, amelyek esetében a 3. cikkben említett biztosítási kötelezettségnek nem tettek eleget.

A baleset bekövetkeztének helye szerinti tagállam garanciaalapja ebben az esetben megtérítési igényvel élhet a gépjármű szokásos üzemben tartási helye szerinti tagállam garanciaalapjával szemben.

- (4) *A tagállamok eltérhetnek a 3. cikktől azon gépjárművek tekintetében, amelyeket kizárólag olyan területeken használnak, ahová a nemzeti jogukkal összhangban korlátozott a belépés.*

Az ilyen eltérést alkalmazó tagállamok biztosítják, hogy az első albekezdésben említett gépjárműveket ugyanúgy kezeljék, mint azokat a gépjárműveket, amelyek esetében a 3. cikkben említett biztosítási kötelezettségnek nem tettek eleget.

A baleset bekövetkeztének helye szerinti tagállam garanciaalapja ebben az esetben megtérítési igénnyel élhet a gépjármű szokásos üzemben tartási helye szerinti tagállam garanciaalapjával szemben.

- (5) *A tagállamok eltérhetnek a 3. cikktől azon gépjárművek tekintetében, amelyek közúti használata a nemzeti jogukkal összhangban nem engedélyezett.*

Az első albekezdésben említett gépjárművek tekintetében a 3. cikktől eltérő tagállamok biztosítják, hogy az említett gépjárműveket ugyanúgy kezeljék, mint azokat a gépjárműveket, amelyek esetében a 3. cikkben említett biztosítási kötelezettségnek nem tettek eleget.

A baleset bekövetkeztének helye szerinti tagállam garanciaalapja ebben az esetben megtérítési igénnyel élhet a gépjármű szokásos üzemben tartási helye szerinti tagállam garanciaalapjával szemben.

- (6) *Ha egy tagállam az (5) bekezdés alapján a közúti használatra nem engedélyezett gépjárművek tekintetében eltér a 3. cikktől, akkor a 10. cikktől is eltérhet az ilyen gépjárművek által okozott azon károk megtérítése tekintetében, amelyeket olyan, a nyilvánosság elől elzárt területen okoztak, ahová a belépés a nemzeti jogszabályaik alapján jogilag vagy fizikailag korlátozott.*
- (7) *A (3)–(6) bekezdés tekintetében a tagállamok értesítik a Bizottságot az eltérés alkalmazásáról és az annak végrehajtására vonatkozó konkrét intézkedésekről. A Bizottság jegyzéket tesz közzé az említett eltérésekről.”*

5. A 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

Legkisebb összegek

- (1) A tagállamok által előírható magasabb fedezeti összegek sérelme nélkül minden tagállam a 3. cikkben említett kötelező biztosítást ír elő legalább a következő összegeknek megfelelő mértékben:
- a) személyi sérülés esetén: 6 450 000 EUR balesetenként, a **károsultak** számától függetlenül, vagy 1 300 000 EUR **károsultanként**;
 - b) anyagi kár esetén **balesetenként** 1 300 000 EUR, a károsultak számától függetlenül.

Azon tagállamok esetében, amelyek nem vezették be az eurót, a legkisebb összegeket az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ... [ezen módosító irányelv hatálybalépésének időpontja]-án/én közzétett árfolyamon át kell váltani a nemzeti pénznemre.

- (2) ... [ezen módosító irányelv hatálybalépésének időpontja]-tól/-től ötévente a Bizottság felülvizsgálja az (1) bekezdésben említett összegeket az (EU) 2016/792 európai parlamenti és tanácsi rendelet* alapján meghatározott harmonizált fogyasztói árindexnek (HICP) megfelelően.

A Bizottság ezen összegek HICP-hez igazítására vonatkozóan a 28b. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el az egyes ötéves időszakok végétől számított hat hónapon belül.

Azon tagállamok esetében, amelyek nem vezették be az eurót, az összegeket az új legkisebb összegek számítása napján érvényes és az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett árfolyamon kell átváltani a nemzeti pénznemre.

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/792 rendelete (2016. május 11.) a harmonizált fogyasztói árindexekről és a lakásárindexről, valamint a 2494/95/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 135., 2016.5.24., 11. o.).”

6. *A 4. fejezet címe helyébe a következő szöveg lép:*

„4. FEJEZET

**AZ AZONOSÍTATLAN GÉPJÁRMŰ VAGY A 3. CIKKBEN MEGHATÁROZOTT
BIZTOSÍTÁSI KÖTELEZETTSÉGNEK ELEGET NEM TEVŐ GÉPJÁRMŰ ÁLTAL
OKOZOTT KÁR MEGTÉRÍTÉSE ÉS KÁRTÉRÍTÉS FIZETÉSKÉPTELENSÉG
ESETÉN”**

7. *A 10. cikk a következőképpen módosul:*

- a) *az (1) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:*

„Az első albekezdés nem érinti a tagállamoknak azt a jogát, amelynek értelmében eldönthetik, hogy a szervezet által biztosított kártérítés kiegészítő vagy nem kiegészítő jellegű, illetve amelynek értelmében rendelkezhetnek a kárigényeknek a szervezet, a balesetért felelős személy vagy személyek, valamint egyéb olyan biztosítók vagy társadalombiztosítási szervek közötti rendezéséről, amelyek ugyanazon baleset vonatkozásában kötelesek kártérítést nyújtani a károsult részére. A tagállamok azonban nem engedhetik meg, hogy a szervezet a kár megtérítését attól a feltételtől tegye függővé, hogy a károsult bármely módon igazolja, hogy a felelős személy nem képes vagy nem hajlandó fizetni.”;

b) a (2) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A károsult bármely esetben közvetlenül a szervezethez fordulhat, amely – a szervezet kérésére a károsult által benyújtott információk alapján – köteles indokolással ellátott választ adni a károsult részére az esetleges kártérítés kifizetésére vonatkozóan.”;

c) a (3) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben azonban a szervezet súlyos személyi sérülésért kártérítést fizetett egy olyan baleset bármely károsultjának, amelyben azonosítatlan gépjármű anyagi kárt okozott, a tagállamok nem zárhatják ki az anyagi kár megtérítését azon az alapon, hogy a gépjármű azonosítatlan. Mindazonáltal a tagállamok legfeljebb 500 EUR összegben önrészt határozhatnak meg, amely az ilyen anyagi kárt elszenvedő károsultat terheli.”;

d) (a magyar változatot nem érinti).

8. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„10a. cikk

A károsultak védelme **a lakóhelyük szerinti tagállamban bekövetkezett balesetektől származó károk tekintetében** a biztosító fizetéseképtelensége ■ esetén

(1) **Minden tagállam** létrehoz vagy felhatalmaz egy szervezetet **arra a feladatra, hogy kártérítést nyújtson** a területén lakóhellyel rendelkező károsultaknak legalább a biztosítási kötelezettség mértékéig **a valamely biztosítónál biztosított gépjárművek által okozott anyagi kár vagy személyi sérülés esetén attól az időponttól kezdve, amikortól:**

- a) a biztosító csődeljárás alatt áll; **vagy**
- b) a biztosító a 2009/138/EK irányelv 268. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott felszámolási eljárás alatt áll.

- (2) *Minden tagállam megteszi a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy az (1) bekezdésben említett szervezet elegendő pénzeszközzel rendelkezzen a károsultak kárának megtérítésére a (10) bekezdésben foglalt szabályokkal összhangban, amikor az (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott helyzetekben a kártérítési fizetések esedékesek. Ezek az intézkedések magukban foglalhatják a pénzügyi hozzájárulásra való kötelezést is, feltéve, hogy azt csak azon biztosítók számára írják elő, amelyeket a hozzájárulást előíró tagállam engedélyezett.*
- (3) *A 2009/138/EK irányelv 280. cikke szerinti bármely kötelezettség sérelme nélkül minden tagállam biztosítja, hogy ha a területén székhellyel rendelkező valamely biztosító tekintetében egy illetékes bíróság vagy más illetékes hatóság az (1) bekezdés a) vagy b) pontjában említett eljárás megindítására vonatkozó végzést vagy határozatot hoz, az említett végzést vagy határozatot nyilvánosságra hozzák. Az (1) bekezdésben említett, a biztosító székhelye szerinti tagállamban létrehozott szervezet biztosítja, hogy az (1) bekezdésben említett valamennyi szervezet minden tagállamban haladéktalanul tájékoztatást kapjon az említett végzésről vagy határozatról.*

- (4) A károsult a kárigényt *benyújthatja közvetlenül* az (1) bekezdésben említett szervezethez.
- (5) A kárigény kézhezvételét követően az (1) bekezdésben említett szervezet tájékoztatja a biztosító székhelye szerinti tagállamban működő megfelelő szervezetet és a csődeljárás vagy felszámolási eljárás alatt álló biztosítót vagy annak a 2009/138/EK irányelv 268. cikke (1) bekezdésének e), illetve f) pontjában meghatározott vagyongfelügyelőjét, illetve felszámolóját arról, hogy hozzá kárigény érkezett a károsulttól.
- (6) A csődeljárás vagy felszámolási eljárás alatt álló biztosító, illetve annak vagyongfelügyelője vagy felszámolója tájékoztatja az (1) bekezdésben említett szervezetet, ha kártérítést nyújt vagy nem ismeri el felelősségét egy olyan kárigény esetében, amelyet az (1) bekezdésben említett szervezet is megkapott.

- (7) *A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az (1) bekezdésben említett szervezet – többek között a szervezet kérésére a károsult által szolgáltatott információk alapján – az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban indokolással ellátott kártérítési ajánlatot vagy indokolással ellátott választ adjon a károsultnak az e bekezdés második albekezdésében előírtak szerint, az attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor a károsult benyújtotta kárigényét a szervezethez.*

Az első albekezdés alkalmazásakor a szervezet:

- a) indokolással ellátott kártérítési ajánlatot tesz, ha megállapította, hogy az (1) bekezdés a) vagy b) pontja értelmében kártérítési kötelezettsége áll fenn, a kárigényt nem vitatják, és a kár egy részét vagy egészét összesszerűen meghatározták;*
- b) indokolással ellátott választ ad a kárigényben foglaltakra, ha megállapította, hogy az (1) bekezdés a) vagy b) pontja értelmében nem áll fenn kártérítési kötelezettsége, vagy ha a felelősségét nem ismeri el vagy azt nem állapították meg egyértelműen, vagy a kárt nem határozták meg összesszerűen teljes egészében.*

- (8) *Ha a (7) bekezdés második albekezdése a) pontjának megfelelően kártérítés jár, az (1) bekezdésben említett szervezet indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb a (7) bekezdés második albekezdésének a) pontjában említett, indokolással ellátott kártérítési ajánlatnak a károsult általi elfogadásától számított három hónapon belül kifizeti a kártérítést a károsult részére.*

Ha a kárt csak részben határozták meg összecszerűen, a kártérítés kifizetésére vonatkozó, az első albekezdésben meghatározott követelmények alkalmazandók a kár összecszerűen meghatározott részére, mégpedig a kapcsolódó, indokolással ellátott kártérítési ajánlat elfogadásának időpontjától kezdve.

- (9) *A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett szervezet rendelkezzen valamennyi ahhoz szükséges hatáskörrel és illetékességgel, hogy kellő időben együtt tudjon működni a más tagállamokban működő más ilyen szervezetekkel, a 25a. cikk alapján valamennyi tagállamban létrehozott vagy felhatalmazott szervezetekkel és más érdekelt felekkel, többek között a csődeljárás vagy felszámolási eljárás alatt álló biztosítóval, annak vagyongfelügyelőjével vagy felszámolójával, valamint a tagállamok illetékes nemzeti hatóságaival az e cikkben említett eljárás valamennyi szakaszában. Az ilyen együttműködés magában foglalja információk kérését, fogadását és nyújtását, többek között – adott esetben – a konkrét kárigény részleteiről.*

- (10) Ha az (1) bekezdésben említett biztosító *székhelye szerinti* tagállam *eltér a károsult lakóhelye szerinti tagállamtól*, akkor a károsult lakóhelye szerinti tagállamban található, (1) bekezdésben említett szervezet¹, amely a károsult részére a (8) bekezdésnek megfelelően kártérítést nyújtott, jogosult a kártérítésként kifizetett összeg *teljes* megtérítését követelni a biztosító *székhelye szerinti* tagállamban található, (1) bekezdésben említett szervezettől.

A biztosító székhelye szerinti tagállamban található, (1) bekezdésben említett szervezet a károsult lakóhelye szerinti tagállamban található, (1) bekezdésben említett azon szervezet részére, amely a károsult részére a (8) bekezdésnek megfelelően kártérítést nyújtott, a kifizetést észszerű időn belül, de legfeljebb az említett megtérítés iránti igény kézhezvételét követő hat hónapon belül teljesíti, kivéve ha az említett szervezetek írásban másként állapodnak meg.

A károsultnak a balesetet okozó személlyel vagy annak biztosítójával szembeni jogai arra a szervezetre szállnak át, amely az első albekezdés értelmében kártérítést nyújtott; ez alól kivételt képeznek a károsultnak a balesetet okozó szerződő vagy más biztosított személlyel szembeni jogai, feltéve, hogy a szerződő vagy más biztosított személy felelősségbiztosítási fedezetét a fizetéseképtelenné vált biztosító nyújtaná az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban. A jogok egyes tagállamok által előírt ezen átszállását valamennyi más tagállam köteles elismerni.

- (11) Az (1)–(10) bekezdés nem érinti a tagállamoknak azt a jogát, hogy:
- a) az (1) bekezdésben említett szervezet által fizetett kártérítést kiegészítő vagy nem kiegészítő jellegű kártérítésnek tekintsék;
 - b) ugyanazon balesetre vonatkozóan rendelkezzenek a kárigények rendezéséről:
 - i. az (1) bekezdésben említett szervezet;
 - ii. a balesetért felelős személy, illetve személyek;
 - iii. a károsult kárának megtérítésére kötelezett egyéb biztosítók vagy társadalombiztosítási szervek között.

(12) A tagállamok nem engedhetik meg, hogy az (1) bekezdésben említett szervezet a kár megtérítését bármilyen más, az ezen irányelvben előírtaktól eltérő feltételhez kösse. ***Így különösen a tagállamok nem engedhetik meg, hogy az (1) bekezdésben említett szervezet a kár megtérítését ahhoz kösse,*** hogy a károsultnak bizonyítania kelljen, hogy a balesetért felelős ***jogi személy vagy természetes személy*** nem képes vagy nem hajlandó fizetni.

(13) ***Az (1) bekezdésben említett szervezetek vagy az e bekezdés második albekezdésében említett intézmények törekednek arra, hogy e cikk végrehajtása érdekében ... [e módosító irányelv hatálybalépése után 24 hónappal]-ig megállapodást kössenek, amelyben meghatározzák az e cikk szerinti feladatköreiket, kötelezettségeiket és megtérítési eljárásokat.***

Ebből a célból az egyes tagállamok ... [e módosító irányelv hatálybalépése után 18 hónappal]-ig:

- a) létrehozzák vagy felhatalmazzák az (1) bekezdésben említett szervezetet, és azt feljogosítják egy ilyen megállapodás megtárgyalására és megkötésére; vagy***
- b) kijelölnek egy intézményt, és azt feljogosítják egy ilyen megállapodás megtárgyalására és megkötésére, amely megállapodásnak az (1) bekezdésben említett szervezet a létrehozásakor vagy felhatalmazásakor a részes felévé válik.***

Az első albekezdésben említett megállapodásról a Bizottságot haladéktalanul értesíteni kell.

Ha az első albekezdésben említett megállapodás megkötésére nem kerül sor ... [24 hónappal e módosító irányelv hatálybalépését követően]-ig, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 28b. cikkben említett eljárással összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek meghatározzák az (1) bekezdésben említett ■ szervezetek eljárási feladatait és eljárási kötelezettségeit a megtérítés tekintetében.”

9. A 11. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben vita támad a 10. cikk (1) bekezdésében említett szervezet és a felelősségbiztosító között arról, hogy melyiknek kell kártérítést nyújtania a károsult számára, a tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy e felek valamelyikét kijelöljék elsődleges kötelezettnek arra, hogy a károsultnak késedelem nélkül kifizesse a kártérítést.”

10. *Az 5. fejezet címe helyébe a következő szöveg lép:*

„5. FEJEZET

**A KÁROSULTAK EGYES CSOPORTJAI, KIZÁRÓ OKOK, EGYSZERI
BIZTOSÍTÁSI DÍJ, GÉPJÁRMŰ SZÁLLÍTÁSA EGYIK TAGÁLLAMBÓL A
MÁSIKBA”**

11. *(a magyar változatot nem érinti).*

12. *A 13. cikk a következőképpen módosul:*

a) *az (1) bekezdésben:*

i. *az első albekezdés bevezető része helyébe a következő szöveg lép:*

**„(1) Valamennyi tagállam megtesz minden megfelelő intézkedést
annak érdekében, hogy érvénytelennek minősüljön a baleset
miatt károsult harmadik felek kárigényei tekintetében a
3. cikknek megfelelően kiállított biztosítási kötvényben szereplő
valamennyi olyan jogszabályi rendelkezés vagy szerződéses
kikötés, amely kizárja a biztosítás köréből azokat az eseteket,
amikor a gépjárművet olyan személy használja vagy vezeti, aki:”;**

ii. *a harmadik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:*

„A tagállamoknak lehetőségük van rá – a saját területükön bekövetkezett balesetek tekintetében –, hogy ne alkalmazzák az első albekezdésben szereplő rendelkezést, ha és amennyiben az elszenvedett kárért a károsult valamely társadalombiztosítási szervtől kártérítést kaphat.”;

b) *(a magyar változatot nem érinti).*

13. A 15. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 2009/138/EK irányelv 13. cikke 13. pontjának b) pontjától eltérve, amikor egy gépjárművet egyik tagállamból egy másikba szállítanak, a kockázat helye szerinti tagállamnak a felelősségbiztosításért felelős személy választásától függően vagy a nyilvántartásba vétel helye szerinti tagállamot, vagy – a gépjármű szállításának a vevő általi elfogadásától kezdődően kezdődő harmincnapos időtartamig – a rendeltetési tagállamot kell tekinteni, még akkor is, ha a gépjárművet a rendeltetési tagállamban hivatalosan nem vették nyilvántartásba.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a gépjármű nyilvántartásba vételi helye szerinti tagállam, és ha ettől eltérő, akkor a rendeltetési tagállam, továbbá minden más érintett tagállam, például a baleset helye szerinti vagy a károsult lakóhelye szerinti tagállam 23. cikkben említett információs központjai együttműködjenek egymással annak biztosítása érdekében, hogy a 23. cikkel összhangban birtokukban lévő, a szállított gépjárműre vonatkozó szükséges információk rendelkezésre álljanak.”

14. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„15a. cikk

A gépjármű által vontatott pótkocsi részvételével bekövetkezett balesetek károsultjainak védelme

(1) A pótkocsit vontató gépjármű alkotta járműszerelvény által okozott baleset esetén, ha a pótkocsi külön felelősségbiztosítással rendelkezik, a károsult kárigényét közvetlenül a pótkocsit biztosító biztosítóval szemben érvényesítheti, amennyiben:

- a) a pótkocsi azonosítható, az azt vontató gépjármű azonban nem; valamint**
- b) az alkalmazandó nemzeti jog értelmében a pótkocsi biztosítója köteles kártérítést nyújtani.**

A biztosító, amely kártérítést nyújtott a károsultnak, visszkeresettel élhet a vontatógépjármű biztosítójával vagy a 10. cikk (1) bekezdésében említett szervezettel szemben, ha és amennyiben azt az alkalmazandó nemzeti jog előírja.

Ez a bekezdés nem érinti a károsult számára kedvezőbb szabályokról rendelkező, alkalmazandó nemzeti jogot.

(2) A pótkocsit vontató gépjármű alkotta járműszerelvény által okozott baleset esetén a pótkocsi biztosítója – kivéve, ha az alkalmazandó nemzeti jog a teljes kártérítés megfizetését írja elő számára – a károsultat annak kérelmére indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a következőkről:

- a) a vontatógépjármű biztosítójának megnevezése; vagy**
- b) ha a pótkocsi biztosítója nem tudja azonosítani a vontatógépjármű biztosítóját, a 10. cikkben előírt kártérítési mechanizmus.”**

15. A 16. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„16. cikk

Igazolás harmadik személy által támasztott kártérítési igényről

A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítottak jogosultak legyenek bármikor igazolást kérni a biztosított gépjárművet vagy gépjárműveket érintő, harmadik személyek által a biztosítási szerződéses jogviszonynak legalább az utolsó öt évében támasztott kártérítési igényekre vagy azok hiányára vonatkozóan (a továbbiakban: a kártörténeti igazolás).

A biztosítónak vagy bármely más szervezetnek, amelyet egy tagállam esetlegesen kijelölt arra, hogy kötelező biztosítást kössön vagy ilyen igazolásokat állítson ki, a kérelmet követő tizenöt napon belül ki kell állítania a kártörténeti igazolást a biztosított részére.

Az igazolást a kártörténeti igazolás mintája alapján kell kiállítani.”;

A tagállamok biztosítják, hogy a ■ biztosítók a második bekezdésben említett más biztosítók vagy más szervezetek által kiállított kártörténeti igazolások figyelembevétele során nem különböztetik meg hátrányosan a biztosítottakat állampolgárságuk alapján, vagy kizárólag amiatt, hogy korábban másik tagállamban rendelkeztek lakóhellyel, illetve ilyen alapokon a biztosítási díjukra nem számítanak fel felárat.

A tagállamok biztosítják, hogy ha egy biztosító a biztosítási díjak meghatározásakor figyelembe veszi a kártörténeti igazolásokat, akkor a más tagállamokban kiállított kártörténeti igazolásokat ugyanúgy kezelje, mint amelyeket ugyanazon tagállamban a második bekezdésben említett biztosítók vagy szervezetek állítottak ki, beleértve az esetleges díjkedvezmények alkalmazását is.

A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók közvételegyék a kártörténeti igazolások biztosítási díjak számítása során történő felhasználására vonatkozó politikájuk *általános áttekintését*.

A Bizottság ■ ... *[e módosító irányelv hatálybalépése után 19 hónappal]-ig* végrehajtási jogi aktusokat *fogad el*, amelyekben *egy mintadokumentum révén* meghatározza a második *bekezdésben* említett kártörténeti igazolás *formáját és tartalmát*. E *mintadokumentum* az *alábbiakra* vonatkozóan tartalmaz információkat:

- a) a kártörténeti igazolást kiállító biztosító **vagy szervezet** megnevezése;
- b) a biztosított személyazonossága, **beleértve kapcsolattartási adatait**;
- c) a biztosított jármű **és annak jármű-azonosító száma**;
- d) a gépjármű **biztosítási fedezetének kezdő- és zárónapja**;
- e) a kártörténeti igazolás által érintett időszak alatt **a biztosított biztosítási szerződése alapján rendezett, harmadik személy által támasztott kártérítési igények száma, az egyes kártérítési igények időpontját is ideértve**;
- f) **a tagállamokban alkalmazandó szabályok vagy gyakorlatok alapján releváns kiegészítő információk.**

A Bizottság az említett végrehajtási jogi aktusok elfogadása előtt minden érdekelt féllel konzultál, és szorosan együttműködik a tagállamokkal.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 28a. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

16. *A szöveg a következő cikkel egészül ki:*

„16a. cikk

Gépjármű-felelősségbiztosítási ár-összehasonlító eszközök

(1) *A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a (2) bekezdésben foglalt feltételek teljesülése esetén „gépjármű-felelősségbiztosítási független ár-összehasonlító eszközként” tanúsítják azokat az eszközöket, amelyek lehetővé teszik a fogyasztók számára, hogy a 3. cikkben említett kötelező biztosítást nyújtó szolgáltatók árait, díjait és fedezeteit díjmentesen összehasonlítsák.*

(2) *Az (1) bekezdés szerinti összehasonlító eszköz:*

- a)** *működése szempontjából független a 3. cikkben említett kötelező biztosítást nyújtó szolgáltatóktól, valamint biztosítja, hogy a különböző szolgáltatók azonos elbánásban részesüljenek a keresési találatokban;*
- b)** *egyértelműen feltünteti az összehasonlító eszköz tulajdonosainak és üzemeltetőinek megnevezését;*
- c)** *meghatározza az összehasonlítás alapjául szolgáló egyértelmű, objektív kritériumokat;*

- d) nyelvezete egyszerű és egyértelmű;*
- e) pontos és naprakész tájékoztatást nyújt, továbbá jelzi a legutóbbi frissítés időpontját;*
- f) igénybe vehető a 3. cikkben említett kötelező biztosítást nyújtó valamennyi szolgáltató által, rendelkezésre bocsátja a vonatkozó információkat, tartalmazza a gépjármű-felelősségbiztosítási piac jelentős részét lefedő ajánlatok széles körét, valamint, ha a közölt információk nem adnak teljes képet az említett piacról, ezt az eredmények megjelenítése előtt egyértelműen jelzi a felhasználók felé;*
- g) hatékony eljárást biztosít a helytelen információk bejelentéséhez;*
- h) tartalmaz egy nyilatkozatot arról, hogy az árak a rendelkezésre bocsátott tájékoztatáson alapulnak, és azok a biztosítást nyújtó szolgáltatókra nézve nem kötelező érvényűek.”*

17. A 23. cikk a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók vagy egyéb intézmények kötelesek legyenek az (1) bekezdés a) pontjának i., ii. és iii. alpontjában említett információkat az információs központok rendelkezésére bocsátani, és tájékoztatni őket arról, ha egy biztosítási kötvény érvénytelenné válik, vagy ha a rendszámmal rendelkező gépjárműre valamely más okból adódóan a továbbiakban már nem terjed ki.”;

b) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A személyes adatok (1)–(5) bekezdésből eredő kezelésének összhangban kell lennie az (EU) 2016/679 rendelettel.”

18. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„25a. cikk

A károsultak védelme a lakóhelyük szerinti tagállamtól eltérő tagállamban bekövetkezett balesetektől származó károk tekintetében a biztosító fizetéseképtelensége esetén

(1) Minden tagállam létrehoz vagy felhatalmaz egy szervezetet arra a feladatra, hogy – a 20. cikk (1) bekezdésében említett esetekben – kártérítést nyújtson a területén lakóhellyel rendelkező károsultaknak legalább a biztosítási kötelezettség mértékéig a valamely biztosítónál biztosított gépjárművek által okozott anyagi kár vagy személyi sérülés esetén attól az időponttól kezdve, amikortól:

a) a biztosító csődeljárás alatt áll; vagy

b) a biztosító a 2009/138/EK irányelv 268. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott felszámolási eljárás alatt áll.

- (2) *Minden tagállam megteszi a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy az (1) bekezdésben említett szervezet elegendő pénzeszközzel rendelkezzen a károsultak kárának megtérítésére a (10) bekezdésben foglalt szabályokkal összhangban, amikor az (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott helyzetekben a kártérítési fizetések esedékesek. Ezek az intézkedések magukban foglalhatják a pénzügyi hozzájárulásra való kötelezést is, feltéve, hogy azt csak azon biztosítók számára írják elő, amelyeket a hozzájárulást előíró tagállam engedélyezett.*
- (3) *A 2009/138/EK irányelv 280. cikke szerinti bármely kötelezettség sérelme nélkül minden tagállam biztosítja, hogy ha a területén székhellyel rendelkező valamely biztosító tekintetében egy illetékes bíróság vagy más illetékes hatóság az (1) bekezdés a) vagy b) pontjában említett eljárás megindítására vonatkozó végzést vagy határozatot hoz, az említett végzést vagy határozatot nyilvánosságra hozzák. Az (1) bekezdésben említett, a biztosító székhelye szerinti tagállamban létrehozott szervezet biztosítja, hogy az (1) bekezdésben említett valamennyi szervezet és a 24. cikkben említett kártérítési szervezetek minden tagállamban haladéktalanul tájékoztatást kapjanak az említett végzésről vagy határozatról.*

- (4) *A károsult a kárigényt benyújthatja közvetlenül az (1) bekezdésben említett szervezethez.*
- (5) *A kárigény kézhezvételét követően az (1) bekezdésben említett szervezet tájékoztatja a biztosító székhelye szerinti tagállamban működő megfelelő szervezetet, a károsult lakóhelye szerinti tagállamban található, a 24. cikk szerinti kártérítési szervezetet, valamint a csődeljárás vagy felszámolási eljárás alatt álló biztosítót vagy annak a 2009/138/EK irányelv 268. cikke (1) bekezdésének e), illetve f) pontjában meghatározott vagyongfelügyelőjét, illetve felszámolóját arról, hogy hozzá kárigény érkezett a károsulttól.*
- (6) *A csődeljárás vagy felszámolási eljárás alatt álló biztosító, illetve annak vagyongfelügyelője vagy felszámolója tájékoztatja az (1) bekezdésben említett szervezetet, ha kártérítést nyújt vagy nem ismeri el felelősségét egy olyan kárigény esetében, amelyet az (1) bekezdésben említett szervezet is megkapott.*

- (7) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az (1) bekezdésben említett szervezet – többek között a szervezet kérésére a károsult által szolgáltatott információk alapján – az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban indokolással ellátott kártérítési ajánlatot vagy indokolással ellátott választ adjon a károsultnak az e bekezdés második albekezdésében előírtak szerint, az attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor a károsult benyújtotta kárigényét a szervezethez.*

Az első albekezdés alkalmazásakor a szervezet:

- a) indokolással ellátott kártérítési ajánlatot tesz, ha megállapította, hogy az (1) bekezdés a) vagy b) pontja értelmében kártérítési kötelezettsége áll fenn, a kárigényt nem vitatják, és a kár egy részét vagy egészét összecsúszva meghatározták;*

- b) indokolással ellátott választ ad a kárigényben foglaltakra, ha megállapította, hogy az (1) bekezdés a) vagy b) pontja értelmében nem áll fenn kártérítési kötelezettsége, vagy ha a felelősségét nem ismeri el vagy azt nem állapították meg egyértelműen, vagy a kárt nem határozták meg összességében teljes egészében.*
- (8) Ha a (7) bekezdés második albekezdése a) pontjának megfelelően kártérítés jár, az (1) bekezdésben említett szervezet indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb a (7) bekezdés második albekezdésének a) pontjában említett, indokolással ellátott kártérítési ajánlatnak a károsult általi elfogadásától számított három hónapon belül kifizeti a kártérítést a károsult részére.*

Ha a kárt csak részben határozták meg összességében, a kártérítés kifizetésére vonatkozó, az első albekezdésben meghatározott követelmények alkalmazandók a kár összességében meghatározott részére, mégpedig a kapcsolódó, indokolással ellátott kártérítési ajánlat elfogadásának időpontjától kezdve.

- (9) *A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett szervezet rendelkezzen valamennyi ahhoz szükséges hatáskörrel és illetékességgel, hogy kellő időben együtt tudjon működni a más tagállamokban működő más ilyen szervezetekkel, a 10a. és 24. cikk alapján valamennyi tagállamban létrehozott vagy felhatalmazott szervezetekkel és más érdekelt felekkel, többek között a csődeljárás vagy felszámolási eljárás alatt álló biztosítóval, annak kárrendezési megbízottjával vagy vagyonfelügyelőjével vagy felszámolójával, valamint a tagállamok illetékes nemzeti hatóságaival az e cikkben említett eljárás valamennyi szakaszában. Az ilyen együttműködés magában foglalja információk kérését, fogadását és nyújtását, többek között – adott esetben – a konkrét kárigény részleteiről.*
- (10) *Ha az (1) bekezdésben említett biztosító székhelye szerinti tagállam eltér a károsult lakóhelye szerinti tagállamtól, akkor a károsult lakóhelye szerinti tagállamban található, (1) bekezdésben említett szervezet, amely a károsult részére a (8) bekezdésnek megfelelően kártérítést nyújtott, jogosult a kártérítésként kifizetett összeg teljes megtérítését követelni a biztosító székhelye szerinti tagállamban található, (1) bekezdésben említett szervezettől.*

A biztosító székhelye szerinti tagállamban található, (1) bekezdésben említett szervezet a károsult lakóhelye szerinti tagállamban található, (1) bekezdésben említett azon szervezet részére, amely a károsult részére a (8) bekezdésnek megfelelően kártérítést nyújtott, a kifizetést észszerű időn belül, de legfeljebb az említett megtérítés iránti igény kézhezvételét követő hat hónapon belül teljesíti, kivéve ha az említett szervezetek írásban másként állapodnak meg.

A károsultnak a balesetet okozó személlyel vagy annak biztosítójával szembeni jogai arra a szervezetre szállnak át, amely az első albekezdés értelmében kártérítést nyújtott; ez alól kivételt képeznek a károsultnak a balesetet okozó szerződő vagy más biztosított személlyel szembeni jogai, feltéve, hogy a szerződő vagy biztosított személy felelősségbiztosítási fedezetét a fizetéseképtelenné vált biztosító nyújtaná az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban. A jogok egyes tagállamok által előírt ezen átszállását valamennyi más tagállam köteles elismerni.

(11) Az (1)–(10) bekezdés nem érinti a tagállamoknak azt a jogát, hogy:

- a) az (1) bekezdésben említett szervezet által fizetett kártérítést kiegészítő vagy nem kiegészítő jellegű kártérítésnek tekintsék;***
- b) ugyanazon balesetre vonatkozóan rendelkezzenek a kárigények rendezéséről:***
 - i. az (1) bekezdésben említett szervezet;***
 - ii. a balesetért felelős személy, illetve személyek;***
 - iii. a károsult kárának megtérítésére kötelezett egyéb biztosítók vagy társadalombiztosítási szervek között.***

- (12) A tagállamok nem engedhetik meg, hogy az (1) bekezdésben említett szervezet a kár megtérítését bármilyen más, az ezen irányelvben előírtaktól eltérő feltételhez kösse. Így különösen a tagállamok nem engedhetik meg, hogy az (1) bekezdésben említett szervezet a kár megtérítését ahhoz kösse, hogy a károsultnak bizonyítania kelljen, hogy a balesetért felelős jogi személy vagy természetes személy nem képes vagy nem hajlandó fizetni.*
- (13) Az (1) bekezdésben említett szervezetek vagy az e bekezdés második albekezdésében említett intézmények törekednek arra, hogy e cikk végrehajtása érdekében ... [e módosító irányelv hatálybalépése után 24 hónappal]-ig megállapodást kössenek, amelyben meghatározzák az e cikk szerinti feladatköreiket, kötelezettségeiket és megtérítési eljárásokat.*

Ebből a célból az egyes tagállamok ... [a módosító irányelv hatálybalépése után 18 hónappal]-ig:

- a) létrehozzák vagy felhatalmazzák az (1) bekezdésben említett szervezetet, és azt feljogosítják egy ilyen megállapodás megtárgyalására és megkötésére; vagy*
- b) kijelölnek egy intézményt, és azt feljogosítják egy ilyen megállapodás megtárgyalására és megkötésére, amely megállapodásnak az (1) bekezdésben említett szervezet a létrehozásakor vagy felhatalmazásakor a részes felévé válik.*

Az első albekezdésben említett megállapodásról a Bizottságot haladéktalanul értesíteni kell.

Ha az első albekezdésben említett megállapodás megkötésére nem kerül sor ... [24 hónappal a módosító irányelv hatálybalépését követően]-ig, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 28b. cikkben említett eljárással összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek meghatározzák az (1) bekezdésben említett szervezetek eljárási feladatait és eljárási kötelezettségeit a megtérítés tekintetében.”

19. *(A magyar változatot nem érinti).*

20. *A szöveg a következő cikkel egészül ki:*

„26a. cikk

A károsultak tájékoztatása

A 10. cikk (1) bekezdése, a 10a. cikk (1) bekezdése, a 24. cikk (1) bekezdése és a 25a. cikk (1) bekezdése alapján különböző kártérítési szervezeteket létrehozó vagy felhatalmazó tagállamok gondoskodnak arról, hogy a károsultak hozzáférjenek a kártérítés iránti igények benyújtásának lehetséges módjaira vonatkozó lényeges információkhoz.”

21. A 28. cikk (1) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok megkövetelhetik az ezen irányelv követelményeinek megfelelő gépjármű-felelősségbiztosítást minden olyan szárazföldi motoros berendezés tekintetében, amely nem tartozik az 1. cikk 1. pontjában szereplő »gépjármű« fogalommeghatározása alá, és amelyre nem alkalmazandó a 3. cikk.”

22. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„28a. cikk

A bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot a 2004/9/EK bizottsági határozattal* létrehozott európai biztosítási és foglalkoztatóinyugdíj-bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet** értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

28b. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.
- (2) A Bizottságnak a 9. cikk (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól ... *[e módosító irányelv hatálybalépésének időpontja]-tól/-től kezdődő hatállyal.*

A Bizottságnak a 10a. cikk (13) bekezdésének negyedik albekezdésében és a 25a. cikk (13) bekezdésének negyedik albekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása hétéves időtartamra szól ... [e módosító irányelv hatálybalépésének időpontja]-tól/-től kezdődő hatállyal. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 9. cikk (2) bekezdésében, *a* 10a. cikk (13) **bekezdésének negyedik albekezdésében, valamint a 25a. cikk (13) bekezdésének negyedik albekezdésében** említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

- (4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban^{***} megállapított elvekkel összhangban konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.
- (5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (6) A 9. cikk (2) bekezdése, **a** 10a. cikk (13) *bekezdésének negyedik albekezdése, valamint a 25a. cikk (13) bekezdésének negyedik albekezdése* értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő **három** hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam **három** hónappal meghosszabbodik.

28c. cikk

Értékelés és felülvizsgálat

(1) A Bizottság legkésőbb öt évvel a 10a. cikk, illetve a 25a. cikk alkalmazásának a 30. cikk második, harmadik, illetve negyedik bekezdésében említett kezdőnapjait követően jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a 10a. cikkben és a 25a. cikkben említett szervezetek működéséről, egymással való együttműködéséről és finanszírozásáról. Adott esetben a jelentést jogalkotási javaslat kíséri. Az említett szervezetek finanszírozása tekintetében e jelentésnek legalább a következőket kell tartalmaznia:

a) a kártérítési szervezetek finanszírozási képességének és finanszírozási szükségleteinek értékelése potenciális kötelezettségeik tükrében, figyelembe véve a gépjármű-felelősségbiztosítók fizetéseképtelenségének kockázatát a tagállamok piacain;

- b) *a kártérítési szervezetek finanszírozási módszerei harmonizációjának értékelése;*
 - c) *ha a jelentést jogalkotási javaslat kíséri, a hozzájárulásoknak a gépjármű-felelősségbiztosítási szerződések biztosítási díjaira gyakorolt hatásának értékelése.*
- (2) *A Bizottság legkésőbb ... [az ezen módosító irányelv 2. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében említett időpontot követő hét év]-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, amelyben – az (1) bekezdésben említett értékelés részét képező elemek kivételével – értékeli ezen irányelv végrehajtását, egyebek mellett a következők tekintetében:*

- a) ezen irányelv alkalmazása a technológiai fejlődés fényében, különös tekintettel az önvezető és részben önvezető járművekre;*
- b) ezen irányelv hatályának megfelelősége, figyelembe véve a különböző gépjárművek jelentette baleseti kockázatokat;*
- c) az információcsere-rendszerek hatékonysága a biztosítások határokon átnyúló helyzetekben történő ellenőrzései szempontjából, amelyet felülvizsgálat formájában értékel, ezen belül – szükség szerint – megvizsgálja, hogy az említett helyzetekben megvalósítható-e a meglévő információcsere-rendszerek használata, ugyanakkor minden esetben elemzi az ilyen rendszerek céljait és értékeli azok költségeit; valamint*

d) azon rendszerek – köztük a „bonus-malus” rendszerek vagy a kármentességi díjkedvezmények – biztosítók általi használata, amelyekben a biztosítási díjakat befolyásolják a biztosítottak kártörténeti igazolásai.

Adott esetben e jelentést jogalkotási javaslat kíséri.

* A Bizottság 2004/9/EK határozata (2003. november 5.) az európai biztosítási és foglalkoztatóinyugdíj-bizottság létrehozásáról (HL L 3., 2004.1.7., 34. o.).

** Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

*** HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

23. A 30. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„A 10a. cikk (1)–(12) bekezdését a 10a. cikk (13) bekezdésének első albekezdésében említett megállapodás időpontjától vagy a 10a. cikk (13) bekezdésének negyedik albekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló bizottsági jogi aktus alkalmazásának kezdőnapjától kell alkalmazni.

A 25a. cikk (1)–(12) bekezdését a 25a. cikk (13) bekezdésének első albekezdésében említett megállapodás időpontjától vagy a 25a. cikk (13) bekezdésének negyedik albekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló bizottsági jogi aktus alkalmazásának kezdőnapjától kell alkalmazni.

A 10a. cikk (1)–(12) bekezdése és a 25a. cikk (1)–(12) bekezdése azonban ... [24 hónappal ezen módosító irányelv hatálybalépését követően] előtt nem alkalmazandó.

A 16. cikk második bekezdésének második mondatát, valamint harmadik, negyedik és ötödik bekezdését ... [28 hónappal e módosító irányelv hatálybalépését követően]-tól/től, vagy – ha az későbbi – a 16. cikk hatodik bekezdésében említett, bizottsági végrehajtási jogi aktus alkalmazásának kezdőnapjától kell alkalmazni.”

2. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok ... [24 hónappal *e módosító irányelv* hatálybalépését követően]-ig elfogadják és kihirdetik azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Ezeket a rendelkezéseket a tagállamok ... [24 hónappal *e módosító irányelv* hatálybalépését követően]-tól/-től alkalmazzák.

E bekezdés első albekezdésétől eltérve a tagállamok ... [18 hónappal ezen módosító irányelv hatálybalépését követően]-ig elfogadják azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az ezen irányelv 1. cikkének 8. és 18. pontjában a 2009/103/EK irányelv 10a. cikke (13) bekezdésének második albekezdése, illetve 25a. cikke (13) bekezdésének második albekezdése tekintetében foglalt módosításoknak megfeleljenek.

Amikor a tagállamok elfogadják az ebben a bekezdésben említett intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt ..., -án/-én.

az Európai Parlament részéről

a Tanács részéről

az elnök

az elnök

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ

A Bizottság nyilatkozata a 2009/103/EK irányelvet módosító európai parlamenti és tanácsi irányelvről

A Bizottság továbbra is elkötelezett amellett, hogy a gépjármű-felelősségbiztosításról szóló irányelvvel összefüggésben szavatolja a károsultak magas szintű védelmét. Célunk annak biztosítása, hogy a károsultak – többek között a határokon átnyúló helyzetekben is – a lehető leggyorsabban részesüljenek kártérítésben, és ne vonatkozzanak rájuk aránytalan eljárási követelmények, amelyek akadályozhatják a kártérítéshez való hozzáférésüket. A kártérítés hatékonysága nagyban függ attól, hogy időben megtörténik-e. E tekintetben tudomásul vesszük, hogy az Európai Parlament többször aggodalmát fejezte ki a tagállamok között az elévülési idők tekintetében fennálló különbségekkel kapcsolatban, azaz azzal kapcsolatban, hogy a károsult mennyi időn belül állhat elő igényével. A Bizottság gondosan meg fogja vizsgálni ezt a kérdést, és megvizsgálja a lehetséges megoldásokat a károsultak védelmének további erősítése érdekében, amennyiben a bizonyítékok azt mutatják, hogy indokolt az uniós szintű fellépés.
